

grytan

sakta mycket sakta drogs ögonlock över kupade glas
det svarta navet var för en stund vidgat
kanske var det gnistor
vilka steg
drogs samman och andades ut
bröstkorgen hävdes
bergskedjornas mjuka rundningar synliggjordes
sjönk så samman
i dalen betar de
lugn
bak slutna ögonlock
tvagas händer i brunn
stela
luckras
de
femstjärnor
slå ut

egentligen var det vare sig ögonlock eller kupade glas
det var rätt och slätt en himmel
en tämligen stilla himmel
skulle den benämnas vid namn vid färg skulle det väl närmast bli
stålgrå eller blå
blå är vackrare än grå även om grå är
mycket vackert
det vill säga om du stannar i färgen och lyssnar
det är fullt möjligt att lyssna till färgen den förtäljer dig hur svårt det är
blanda färg till grått
det sker minsann inte i en hast
solvindarna var helt stilla iakttagande
luften
den andades regn

trädsalarna var lagda i mjuk skugga
och visst var det så

jodå hon står i skogsgläntas blåregn djupa
rör i gryta av järn
du är vacker gryta
mitt sällskap och vän
ack väna vind
berätta
i bergen strömmade röda ådror
i höstliga nätter strålade
stjärnklara
händer
strödde stoff in i vindan
meteoror
meteorjärn gjöts in i
blodströmmen till
vilja
han frågade berget
bröt järn
han frågade järnet
smidde gryta
frågade
vartill

han bar grytan genom dalar
genom skogar
och där
i skogsglänta satt den väna
hindens skygga ögon
bredde ut vingar flög cirklande
iakttagande
helt stilla var han inom
smeden med grova varma
goda händer
smekte han grytan
hon kretsade en sista gång
så stod hon där
den väna
tager du min gåva emot frågade smeden
varför är det din vilja
jag frågade vartill
grytan ledde mig hit
då bugar jag mig ödmjukt och tar den till mitt hjärta

smeden stannade för en stund
han bar stjärnorden i händer
vände så ansikte in i bergskallan

vacker är du
mitt sällskap och vän
hon ber källan strömma
ber elden till
ber staven till
ber örter till
så ringlar
doften vida
till bergen
till hans
nära

var höst återvänder han
till den väna
de ser
styrkan
vakna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten